

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

132. De horrore Iudicis, & Iudicij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

*Thot. de
laud. B. Virg.*

*S. Ignat. in
epist. ad B.
Virg.
S. Bern. l. de
dulced. animi.*

Petr. DAM.

*Gen. 5.
Gen. 4.
Hebr.*

Isai. 40.

*Gen. 51.
Hebr.*

A devotissimo, ac sapientissimo Idiota A
dicta est sanctissima Virgo, spes despera-
torum. Et merito: quos enim non po-
test salvare divina iustitia, ait Anselm.
salvat Virginis pietas, ac misericordia:
Hinc D. Ignatius: Impossibile est, inquit,
aliquem salvari peccatorem, nisi per tuū,
ō Virgo, auxilium, & favorem. Et Bern-
ardus ipse: Nescirem quonam refuge-
rem, quidnam sperarem, quomodo me
salvarem, si non me totum Mariæ gratiæ B
commendarem.

¶ Huic tandem sine fine utili mortis
materiæ finem imponamus, sed non ejus
meditationi, cujus utilitates jam fufius
explicatas, in hæc verba Petrus Damia-
nus perstringit: Hoc, & hujusmodi in
corde versare frequenter. Quid aliud
est, quàm lenocinantia blandimenta re-
spuere; mundo repudium dare, & illici-
tos carnis motus elidere, solumque ad-
piscendæ perfectionis propositum inde-
lebilitate custodire;

Nec ejusmodi meditatione vereamur
vitā corripere, nam hæc potius, sic dixe-
rim, vitam prorogabit. Quis plus omni-
bus in hoc mundo vixit? Mathusala. Et
Mathusael etiam diutissimè vixit: hic
postulans mortem; ille verò spolians mortem,
Hebr. & Syriacè interpretantur, ut hinc
liquidò intelligas, mortem cogitantem, D
ac postulantem non propterea citius mori,
quia potius diutius vivere: illi etenim
quotidie mortem postulabant, mortem
cogitabant, & mors ab eis quodammo-
dò fugiebat.

Qui nec verbum de morte libenter au-
diunt, potius dicendi sunt mori citius.
Per Isaiam Dominus: Clama. Non die,
sed clama, quia obturatis auribus audire
nolunt. Quid clamabo, Omnis caro fe-
num.

Mortem itaque cogita: nec tibi ipsi
inaniter sæculum promittis; quia tan-
dem mori debes. Idem Mathusala post
nongentos sexaginta novem annos mor-
tuus est tandem, qui propterea non so-
lum spolians mortem, sed etiam spolium
mortis interpretatur.

DE IUDICIO, materia Orationis.

De horrore Iudicis, & Iudicii.

PVNCTVM CXXXII.

Quis è Iudice in sede majestatis se. *Esth. 15.*
deute explicet horrorem? Eratq;
(Assuerus) terribilis aspectu, eamq; elevasset
faciem, & ardentibus oculis furorem pectoris
indicasset, Regina corruit, & in pallorem colo-
re mutato, lassum super ancillulam reclina-
vit caput. Heu! quis hic, ò Esther? Rex cer-
tè: sed tamen maritus, confors tuus; li-
cèt super solium regni sui, indutus vestibus
regiis, auroq; fulgens. Quid times? Cur
exanimaris? Quod non vocata advene-
rim. Sed audi. Ego sum frater tuus, noli
metuere. Non morieris, non enim pro te, sed
pro omnibus, vel pro hominibus hæc lex consti-
tuta est. Accede igitur, & tange sceptrum.
Nec his ad se rediit. Cumq; illa reticeret,
tulit auream virgam, & posuit super collum
ejus, & osculatus est eam, & ait: Cur mihi
non loqueris? Cui tandem? Vidi te, Domine,
quasi Angelum Dei, & conturbatum est cor
meum, præ timore gloriæ tuæ. Cumq; loque-
retur, rursus corruit, & penè exanimata est,
Heu, iterum exanimis; etsi tot, tantisq;
blanditiis excepta, osculo, scepro aureo,
brachiis Regis? Quid, cum peccator
Christum Regem Regum videbit in sede
majestatis suæ, illamque faciem intuebi-
tur, non plenam gratiarum, sed indigna-
tionum? Quid, cum non in signum cle-
mentie sceptrum aureum, sed gladium
diviæ, ac emeritæ justitiæ in se conver-
sum videbit? Cum non audierit: Non pro
te, sed in te, hæc lex constituta est: Ite, male-
dicti, in ignem æternum? Cum non Assue-
rus, sed Dei Filius furorem pectoris indi-
cabit? *Arescentibus hominibus præ timore, Luc. 21.*
Græcè: Exannatis hominibus præ timore. Græc.
Heu! supra quam creaturam, omnem
tunc temporis tremorem inniteris?

Dicitur

Sueton. in Aug. c. 19.

Dicitur Augustus adeo micantes habuisse oculos, ut alloquentes eius conspectum ferre non possent: unde quidam miles elevatos in eum oculos mox demisit, qui percunctatus ab Imperatore, cur mox demisisset: Quia, inquit, fulmen oculorum tuorum ferre non potui. O quam verius radii oculorum Filii Dei fulmina esse dicuntur! Oculi ejus, tanquam flammæ ignis, & de throno procedebant fulgura, quis hæc ferat?

Apoc. 19.

D. Greg. 27. Mor. 21.

Si jam morti proximus sola voce, & aspectu cohortem illam constavit, quid faciet judicaturus? cuius ejus iram toleret, inquit Gregor. cujus mansuetudo non potuit tolerari?

D. Aug. ser. 20. de Sanctis.

Et August de timore Herodis, dum Christus adhuc vagiret: Quid erit, inquit, tribunal judicantis, quando superbos Reges cuna terrebat infantis? Pie, pie timeant Reges ad Patris dexteram jam sedentem, quem Rex impius timuit adhuc matris ubera lambentem. Vagitus pertimuit, stillam sermonis: heu! & vocem magnitudinis suæ, & tonitrua quam formidasset?

Apoc. 7.

Si Ioannes in umbra tantum, imaginariaque visione, Iudice viso, cecidit tanquam mortuus: Et cecidi, inquit, tanquam mortuus. quid erit de his, qui non erunt dilecti Christi, qui non imaginariæ, sed verè propriis oculis videbunt Filium Dei venientem in nubibus cæli cum potestate magna, & majestate? Si dilectus Christi discipulus præ timore penè defecit, quid de inimicis Christi erit? quomodo ferent oculorum fulmina? quomodo gladium exeuntem ex ore videbunt? Et ex ore ejus gladius ex utraq. parte acutus. Quia lingua ei pro gladio defervit, inquit in huoc locum Rupert.

Luc. 21.

Apoc. 1. Rupert. Abbas.

Sever. serm. de pass. Matth. 28.

Severianus relatus in Catena, ad illa verba. Et ecce terramotus factus est magnus, Angelus autem Domini descendit de celo. Si, inquit, sic terra tremuit, cum Dominus ad veniam sanctorum resurgeret, quomodo contremiscet, cum noxiorum omnium surget ad pœnam. dicente Prophetâ: Terra tremuit, cum resurgeret in iudicium Deus? Et quomodo præsentiam Dei

A sustinebit, quæ Angeli præsentiam sustinere non valuit?

Heu! heu! laturus olim iudicium, sed cum misericordia, qua concitus ut ignosceret, utique iracundia frigesceret, auram quasi ore captabat: tamen, inquit Moses Barcephal. 1. de Paradiso, Deus humana specie formidabilis, turbidus, difficilis, irâ tumens, & suo incessu concutiens terram, atque adeo ipsas Paradisi arbores pressis vestigiis tremefaciens visus est, unde Adam aufugit, seseque abscondit: quid dum auram non captabit, sed suscitabit zelum?

Gen. 3.

Barcephal. l. 1. de Paradiso.

Dominus sicut fortis (qui eum debilis modo egredietur, sicut vir praeliator suscitabit zelum. q. d. Tot retrò sæculis quasi alger, quasi dormire zelus Dei visus est, tunc suscitabit eum, & accendet. Dissipabo, & absorbebo simul. Vatab. & Forer. Anhelabo, & absorbebo pariter. Ducta ab his metaphora, qui fatigantur vel labore, vel animi dolore & angustia; hoc est, crebro singultu halitum expirabo, q. d. Tantam eam hostium meorum stragem, ut ex defatigatione anhelicus, simul expirate, & inspirare debeam.

Isa. 42.

Corn. à Lap. ibid.

Vatabl.

Ferrer.

Latabitur iustus per excellentiam Christi, cum viderit vindictam. Manus suas, Hebr. plantis suis (more triumphantium) lavabit in sanguine peccatoris.

Psal. 57.

Hebr.

Heu! consolabor super hostibus meis, & vindicabor de inimicis meis. q. d. hæcenus consolatus sum in operibus misericordie, indulgendo: consolabor nunc in operibus justitiæ, iudicando, & puniendo.

Isa. 1.

Abyssus abyssum invocet in voce cataractarum rugarum. Hodie Christus hic ante Patrem plagarum buccis invocet misericordie abyssum pro nostrorum peccatorum abyssis: sed homines hodie id non considerant. Tunc speret hoc beneficium sentient, cum videbunt, in quem transixerunt. Cataracta de calis aperta sunt. Hebr. Ex insidiis eruperunt, ut olim. Heu! quid erit terroris, cum ex insidiis erumpent cataractæ illæ, ut pluant diluvium ignis indignationis, & iræ? Si cū repente resurrexit, ut mundo gaudia nunciaret, culto.

Psal. 42.

Ioan. 19.

Isa. 24.

Hebr.

Gen. 7.

custodes sepulcri facti sunt vel ut mortui. A
quid erit, cum ex insidiis prodierit iudicaturus orbem?

Si solum Crucifixi imago (in Chronic. S. Franc. si rectè recorder) versa in eos facie, qui in devotè psallebant, exanimis in terram omnes dejecit, quid cum eam faciem non mortuam, sed vivam, & furore plenam, non confixus in ligno, sed solutus in throno iudicaturus, ac damnaturus converteret? Et Saulus non iudicandus, sed insigni justificationis gratia donandus, his solummodo auditis: *Saule, Saule, quid me persequeris? Ego sum Iesus, quem tu persequeris; tremens, ac stupens effectus est; quid, si hæc damnandus audisset?*

Act. 9.

Gen. 11.

In Gen. Risi Sara. Angelus: *Quare risit Sara?* at illa, inquit sacer Textus, *terrore perterrita negavit: Non risi.* Unde, quæso, tantus terror pro hac levissima culpa? Ex eo, quod Angelus Iudicis induit personam: unde aspectus ille iudicantis tantum incussit terrorem, ut tota contremuerit. Quid, cum Dominus Angelorum venerit iudicare cachinnos, si nihil intra se, & non coram Angelo, sed post ostium talem incussit terrorem:

Marc. 5.

Apud D. Marcum Hamorrhœis illa post duodecimum infirmitatis annum dixit intra se: *Si tetigero tantum simbriam vestimenti ejus, salva ero.* Quodam die inter comprimentes turbas irrepsit, accessit, tetigit. Tum Christus conversus dixit: *Quis me tetigit?* Misera mulier, tota contremiscens. *Sciens, inquit Marcus, quod factum esset, prociidit ad pedes Iesu.* Heus tu, mulier, quid times? quidnam tandem fecisti? nonne ex sola fide tetigisti? Vtique: sed Christus contactus hujusmodi rationem exposcit, examinare vult. Heu E

Iob. 4.
Vinc. Ferrer.
ser. de Adv.
Iob. 20.

Quis mihi hoc tribuat, ut in Inferno (Ferrerius, damnatorum) protegas me, & abscondas me, donec pertransseat furor tuus?
Donec pertransseat pluvia illa furoris? Et pluet super eos bellum suum. Mittet in eos iram furoris sui, & pluet super eos bellum suum.

Mirus loquendi modus, *mittet iram.* Effectus iræ in aliquem mittimus, non iram; quid esset, si ab irato nostro pectore ipsam iram extractam mitteremus? semper & Deus effectus iræ, hoc est, pœnas, & flagella immittit: tunc talis erit indignatio, & zelus, ut videatur mittere iram suam, non in suis effectibus, sed (ita dixerim) in se ipsa. *Et pluet super eos bellum suum.* Pluere bellum, pœnæ omnes, & flagella huius vitæ, non nisi quatuor dici possunt; tunc pluet super caput impiorum integrum bellum, & bellum suum. Bella nunc sunt bellahominum, tunc erit bellum Dei: pluet bellum, quomodo in pluvia gutta guttè indefinenter succedit; sic tunc tormentum tormento succederet, bellum suum: & idè venit in nubibus, ut pluat bellum suum.

Ex tunc irata tua, de celo auditum fecisti iudicium. Ad litteram de Angelis depulsis, possumus & dicere: Ex tunc, ex quo peccatæ accepisti, ita quasi flumen in Dei pectora collecta est, ac patienter retenta. *Tacui, semper silui, patiens fui, ut parturiens Isai. 42. loquar.* Sept. *Tacui à principio: num serper tacebo, & sustinebo? Dissipabo, & absorbebo simul.* Quali flumen ruptis marginibus, ac repagulis, quod omnia dissipat, & absorbet; mirum quam patienter toleret, quam dissimulet peccata hominum propter pœnitentiam. Sed num semper tacebo, & sustinebo?

Psal. 75.

Quoties Sol iste suum peregit cursum, iterumque peregit, antequam finem peccandi faceretis? Quoties Luna testis facta est eorum, quæ commisistis in tenebris? Sed num perpetuò orietur vobis Sol iste invitus? num Luna semper pendenda vestra conspiciet? *Expectatio creatura revelationem filiorum Dei expectat.* proprie ex Græco verbum illud Expectatio, est anxia statione, ceu milites, expectant, quid sibi faciendum sit ad Imperatoris nutum. O terrorem! *Et pugnabit pro eo Orbis terrarum contra insensatos.*

Rom. 8.
Græc.

Quò confugies miser? quem patronum rogabis? quem Sanctorum appellabis? *Nallum Erunt signa in Sole, & Luna, & stellis.* Nunc Sol in ignis: sed tunc signa in Sole.

Luc. 21.

in Sole. Signa sunt Sancti: signum magnum, Sanctissima Virgo Nunc Sol iustitiae Christus est in signis influens gratias, juxta intercessionem Sanctorum, per quos transit: sed tunc erunt signa, hoc est, Sancti in Sole Christo. Conceptus Bernardi: Absorpti sunt juncti per Iudices eorum. Hoc est, inquit Bernard. absorpta est voluntas Sanctorum à voluntate Christi, ad effectum iustitiae. Signa in Sole, id est, Sancti Iudices in Judice.

D. Bern. P. sal. 104.

Osea. 4. P. sal. 1.

Et corruet hodie, & non resurget, (quia non resurgent impij in iudicio:) & nocte tacere faciam populum tuum Sanctorum, & Matrem suam (Virginem.) O horrendam noctem!

Item. 25.

Heu! praecipua ratio spei meae, fiducia mea, advocata mea tacebit! quin facta est terra eorum in desolationem à facie irae columbae, & à facie irae furoris Domini. Heu! heu! in diluvijs nostrarum tribulationum, & majorum calamitatum micillima, ac sine ullo felle columba haec semper oliuae virentis ramum, sed scilicet proferebat: tunc erit irae plena. A facie irae columbae. Sic infra, A facie gladij columbae. Non oliuam amplius, sed gladium ore geret: nimirum absorpta est à voluptate Filii.

Ejusd. 46.

Apoc. 1.

Ex cuius visceribus gladius exiit: Et de ore eius gladius, &c. Quis non contremiscat, quis non horreat? Ex visceribus illis pietate, & charitate plenis exiit gladius! Quomodo? Tam alienus a gladijs, ut murum quondam acceperit, quando in novacula conducta radabat, ut est apud Isaiam c. 7. v. 20. tunc gladium extrahet à visceribus! Quomodo haec mutata sunt viscera, ut ferunt gignant? O peccatum, quod Dei viscera mutas! Et gladius meus devorabit carnes.

Deut. 31.

Job. 2.

Horreamus, Fratres, & caveamus, ne incidamus in manus Dei viventis. Quicquid passus est Job, contactus fuit manus Dei, sed ligata: Manus Domini tetigit me. Contactus solum fuit amissio bonorum omnium, substantiae, & filiorum, ulceratio illa à planta pedis usque ad verticem capitis, sed alligata manus, unde & dixit: Solvat manum suam. Quid erit, quid erit, inquam, cum Deus solvet manum, & br-

Speranza Scripturae selecta.

chium nudabit? Ergo Timeo Dominum, & date illi honorem quia venit hora iudicij eius. Apoc. 14.

Timor facit consiliativum: si hic timor non facit, ut optimum de salute capiamus consilium, actum est de nobis.

Arist.

Idem Philof. Qui fulgura non peitimescit, fortis non est dicendus, sed demens, sed temerarius, &c.

Idem.

Solum à conspectu throni, inquit Joannes fugit calum, & terra. Quid, terra, fugis?

Idem.

Nonne semper herbas seminasti? Nonne tu, caelum, in orbem semper, ut Deus praecipit, rotatum es? Heu! tremere videntur impeccabiles, & insensibiles creaturae, quasi propriarum naturarum rationem redditurae.

Fulgura non timens non fortis est, sed demens.

Apoc. 20.

Sed certè, si dixerim, tremunt, quia peccator, qui solus tremere deberet, nequaquam tremat: cui, quanta futura sit tremoris occasio, ex ipso nunc sapientis

ore perpende. Et accipiet, inquit Sapiens,

Sap. 5.

armaturam zelus illius, & armabit creaturam ad ultionem inimicorum, &c. Ubid Bonav. Hic tangit supplicium reproborum sub metaphora Regis arma moventis contra suos adversarios. Et primò describit Regis propositum; secundò ejus apparatus, Donec, &c. tertio bellum: Ibunt directè, quarto belli effectum: Et ad eremum perducent. quinto belli remedium: Melior est sapientia, &c.

D. Bonav. ab.

Et accipiet armaturam zelus illius. Hugo

Hug. Card. ibid.

Card. In primo adventu venit sine armatura, & idèd vulneratus est propter iniquitates nostras. & attritus est propter scelera nostra.

Isa. 53.

Unde admirantes Angeli dixerunt ei:

Christus primum inermis

Quid sunt plaga ista in medio manuum tuarum? & dixit: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

venit, idèd vulneratus.

Sed in secundo venit armatus: arma autem ejus sunt veritas, iustitia, & iudicium, secundum

Zach. 13.

Glossam. Et non solum ipse erit armatus, sed etiam armabit creaturam, id est omnia

Glossa.

elementa. Bonav. scilicet tangam exercitum suum, secundum illud infra: Creatura enim tibi factori deserviens exarscit, & el

Posthac veniet armatus.

excandescit in tormentum adversus injustos.

Sap. 16.

Nunc creaturam in universum non armat, sed aliquam in particulari: verbi

gratia, armat pluviam, non armat domum.

Et omnem creaturam armabit.

Ggg

num, in quam recipiatis, ac protegaris: armat ignem, non armat aquam; sed tunc creaturam omnem armabit, ignem, aquam, terram, aërem, omnia elementa.

Hec si modò creatura, quasi inermes, tanta vi prædita sunt, tantùmque aliquando nocent; quantum nocebunt armata, ac à Deo ipso in ultionem inimicorum armata? Olim irrepsit rana vel in ipsa Regis Pharaonis cubicula. In penetralibus Regum ipsorum. Quid cubicularii, non adfuit? cohortes, non obsistitis, ne ranarum exercitus Regem invadat? Non: obsistere non valemus: quia Deus in Pharaonem illas armavit, Animalculum à Deo armatum quantum potest, ut aliàs muscæ illæ, quæ habebant in alis hæc scripta verba: Ira Dei? Quid, cum leones, tigres, ignem, fulgura, cælum armabit?

Arma nunc describit, thoracem, galeam, & scutum. Sed quænam arma hæc? Protectionis sunt arma. Nunc his nequaquam armatus videtur, quilibet enim peccator eum offendit, sed tunc armis defensionis armabitur. Et quænam hæc erunt? *Induet pro thorace justitiam. Thoraci, sive lorice justitiam assimilat: quia sicut lorica, totum corpus protegit sic justitia Judicem. Justitia indutus est pro lorica. Et accipiet pro galea judicium certum. Alii: iudicium rectum. Hugo Card. quia sine errore judicabit, juxta illud: In iudicio non errabit os suum. Nunc possunt errare Judices (& o quàm sæpè errant!) unde eorum iudicium non tam certum, aut rectum est, ut aliqua quandoque non detur appellatio: sed tunc accipiet Deus iudicium certum, iudicium rectum, unde nulla omninò detur appellatio. Sumet scutum inexpugnabile æquitatem, non enim secundum visionem oculorum judicabit, neque secundum auditum aurium arguet, sed iudicabit in justitiâ, &c.*

Sed dicit peccator: Nunquid solis defensionis armis armabitur, & non impugnationis? *Accipiet autem, subdit immediate, iram in lanceam: iram vocat ad differentiam iræ præsentis, quæ leviter, ac suaviter irascitur. Cum iratus fueris, misericordia recordaberis. Sic uterque Cardina-*

Alis. *In lanceam: qui attinget etiam quæcunque remota, & penetrabit. Misisti iram tuam. Et pugnabis pro illo Orbis terrarum contra insensatos. Gregor. offenso Creatore, omnis creatura offenditur, Horribile bellum, de quo Job: Memento belli, nec ultra addas loqui. Pergit arma impugnationis narrare. Ibiunt directè emissiones fulgurum, & ad certum locum insilient. Bonavent. Hic describit bellum secundum diversas acies creaturarum: & primò introducit ignem: secundò aërem: tertio aquam: quartò ventum, seu turbiditatem de terra procedentem. Ibiunt directè emissiones fulgurum. Nunc tortuosè, & obliquè fulgura dimitti videntur: quid mirum, si quandoque templa, iustitiamque feriunt? Sed nunc Ibiunt directè emissiones fulgurum, & ad certum locum insilient.*

Bonavent. Scilicet ad malos tantum, ita quòd bonos non tangent. Pergit: *Et à petrosa ira plena mittentur grandines. Petrosa ira propter effectum, quia petris se manifestabit. Sic Græcè: Et à petras jaciente iraplens; vel quia infrangibiles, & duræ ad instar petrarum erunt grandines: vel quia hæc ira inferetur à Christo, qui petra dicitur.*

C Ad hæc, *Et excaudescet in illos aqua maris: fiet enim mare fervidum, turbidum & spumofum, nã juxta Hier. se eriget super altitudinem montium. Et summa aquarum dulcium concurrent duriter, id est, fortiter. Tandem, Contra illos stabit spiritus virtutis. Hugo Cardin. id est, sententia Judicis. Et tanquam turbo ventis dividet eos, scilicet à bonis, de qua divisione magis dolebunt impii, quàm de ipsa sustinentia supplicii gehennalis, ut dicit August. in quorum persona Oseas: Consolatio abscondita est ab oculis meis, quia ipse inter fratres dividet. Et Matth. 25. Separabit eos ab invicem. & separationem! Et ad eremum perducet omnem terram iniquitas illorum. Bonavent. ad eremum, id est, locum horribilem, & sterilem, & omni bono carentem. Perducet omnem terram: id est, omnes terrenos: Iniquitas illorum, id est, propria iniquitas, non aliena, secundum illud Isaia: Isa. 56. *Arbulate in flammis, quas succendisti vobis.**

Quod-

Exod. 8.
Psal. 104.
Vel rana ab illo
armata inexpugnabilis.

Isa. 39.
Alij.

Prov. 16.

Isa. 39.

In Vit. Pat.
apud Ros. lib. 5.
libello 3.

Quodnam tanti mali remedium? *Melior est sapientia, quam vires.* Initium autem sapientiae, timor Domini, qui quantum sit salutaris, attende. Frater quidam interrogavit Abbatem Ammonem, dicens: Dic mihi aliquod verbum. Dixit ei senex: Vade, & talem fac cogitationem tuam, sicut faciunt iniqui, qui sunt in carcere. Illi enim interrogant: Ubi est Iudex, & quando veniet, & in ipsa expectatione poenarum suarum plorant. Ita & Monachus (dic tu, quilibet Christianus) debet semper suspectus esse, & animam suam objurgare, dicendo: Vae mihi, quomodo habeo ad stare ante Tribunal Christi? & quomodo habeo ei actuum meorum reddere rationem? Si igitur semper sic meditatus fueris, poteris saluus esse. Sed jam timori, ac terrori rigorem addamus.

De rigore Iudicis, & Iudicii.

PUNCTUM CXXXIII.

Dan. 7.

Iudicium sedit, libri aperti sunt. Quid? Iudicium sedit? Iudex sedet, non iudicium. Hoc tempore Iudices potius sedent, quam iudicium: tunc ipsum sedit iudicium.

At hoc quam rigorosum! Quondam Job fiducia quada in videbatur hoc sibi iudicium subire posse, se ipsum discuriebat, nec remorsum quidem vanae cogitationis sentiebat: *Peppi saxus cum oculis meis, ut ne quidem cogitarem de virgine, quin nec passus otiosi remorsum habebat: Si ambulavit in vanitate pes meus.* Nemini injuriam fecit, neminem decepit, &c. unde ait: *Appondat me in statera iustitiae.* Hebr. *In statera iustitiae, & sciat Deus simplicitatem meam.* Sed ubi iudicium sedit, exclamavit: *Et pondus ejus ferre non potui.* Heu! spirituum ponderator est Dominus, & pondus ejus ferre non potui. Gregor. hoc est, examen divini iudicii. *Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.* Non intres in iudicium cum servo tuo, quia

Iob. 7.

Hebr.

Psal. 142.

A non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

In primo adventu thronus Christi praesepe est, hic à partibus adoratur, sed in secundo thronus ejus, sicut Sol. Quis se abscondet non solum à calore, sed à fulgore ejus, quando non solum iudicis oculi erunt lucidiores Sole, sed ipsa iudiciaria sedes erit Sol? in quas tenebras absconderis? Sol illuminat profundiora maris, Sol intrat abditiore terrae, in Sole atomi videntur: sic ad illius sedis locem abditissima videbuntur, atomi subtilissimarum cogitationum cernentur.

B Annon atomi sunt, & minutissima sunt subtilissimae cogitationes? Sed vivus est sermo Domini, & efficax, & penetrabilior omni gladio accipiti, & pertingens usque ad divisionem animae, & spiritus, compagum quoque, ac medullarum, & discretor cogitationum, & intentionum cordis, & non est ulla creatura invisibilis in conspectu ejus: omnia enim nuda, & aperta sunt oculis ejus.

C Radet Dominus caput (omnium cogitationum) & pilos pedum (quorumcunque affectuum).

Confringet Deus verticem capilli, necdum capillum, sed verticem capilli. Et cogitationes vestras scrutabitur. 1. Reg. 2. Et ipsi 1. Reg. 2. preparaverunt cogitationes. Hebr. Numeraverunt cogitationes.

D Et Job: Vestigia pedum meorum considerasti, vel pervenisti. Metaphora ex Anatomistis ducta est, qui pellem, cartilagineas, membranulas, venulas, omnia adveniunt, distinguunt, ostendunt. Sic anatomiam, sic dixerim, faciet omnium membrorum: oculorum, si obtutus ille sit purus, simplex, necessarius: aurium, an verbum illud auditum, aut prolatum sit otiosum, nec sibi, nec aliis proficuum: manuum, pedum, & radicum eorum. Sic

E August. Nec solum, inquit, intentionem, sed radicis ejus medullam intimam difertissima tuae lucis veritate colligis, numeras, intueris, & consignas: ut reddas unicuique non solum secundum opera, & intentionem, sed etiam secundum ipsam interiorem absconditam medullam radicis, de qua procedit in entio operantis.

Ggg 2. Omnes

Psal. 88.

Hebr. 4.

Isa. 7.

Psal. 67.

Sap. 6.

1. Reg. 2.

Et ipsi 1. Reg. 2.

Hebr.

Iob. 13.

Sept.

D. August.

Solit. c. 4.